

Nytt fra Brussel:
Mot en global lekegrind?

Peter Sundt, Mepex Consult AS

I mars møttes industri, myndigheter og ulike organisasjoner på "European Packaging and Waste Forum" i Brussel, den syttende konferansen i rekken. Representanter fra kommisjonen og parlamentet oppdaterte her næringslivet mht nye initiativ og regelverk, mens næringslivet på sin side etterlyste implementering og oppfølging av tidligere vedtatte direktiver. Når nytt regelverk ikke følges opp nasjonalt, oppstår ofte uheldige konkurransevriddinger i markedet. Et kjernetema også på denne konferansen var derfor: Hvordan kan vi på tross av stadig nye miljøkrav fortsatt ha fri konkurranse i vår felles europeiske lekegrind, for ikke å si i vår store globale lekegrind?

Globale standarder

Det skorter ikke på nye initiativ fra EU- systemet. Alt skal jo være "bærekraftig" og konsumentene skal i økende grad informeres og involveres. Blant annet jobbes det for mer miljømerking av emballasje og produkter, ikke minst i forhold til klima. Mens noen bedrifter, med støtte av sære nasjonale regler, benytter anledningen til å markedsføre og merke sine produkter og emballasje som "bærekraftig", synes det som om en samlet europeisk industri først ønsker seg svar på hva som egentlig er å betrakte som "bærekraftig". Litt på hæla, jobbes det derfor med felles definisjoner og metoder for å finne ut hva som skal til for at emballasje og produkt kan kalle seg "bærekraftig". Det svenske Standardiseringsinstituttet, SIS, er sammen med tilsvarende kinesisk institutt engasjert for å gjøre jobben. Sammen skal de lede arbeidet med globale emballasjestandarder. Slik håper man det kan utvikles en global lekegrind for hele verdens næringsliv.

Kan ikke vente

Mens den europeiske emballasjeindustrien, anført av EUROOPEN, jobber for harmonisering og standardisering, kan man neppe konkludere med at alle aktører lojalt følger dette sporet. En slik harmonisering kan f.eks. oppnås gjennom harmoniserte gjenvinningsmål. Men, mens EUs minimum gjenvinningsmål står fast i påvente av at etternølerne endelig skal komme i mål, er det lite som tyder på at andre medlemsland sitter tafatte og venter. Et eksempel på dette er Storbritannia, av alle, som nå ønsker å bli europamester i høye gjenvinningsmål, blant annet for plastemballasje. Et annet eksempel er Coca- Cola som setter seg svært ambisiøse mål i sin strategi for bærekraftig plastemballasje.

Bedrifter som Tetra Pak og Boots viste også friske takter mht å gå nye veier og strekke seg langt utover "slappe" offentlige EU-minstekrav. Man kan nesten få inntrykk av at det er de ledende bedriftene som viser vei, ikke politikerne. Oppdaterte standarder får vi derfor neppe uansett, men noen bedrifter er flinkere enn andre til å posisjonere seg et hestehode foran!

Behov for en pisk?

Selv om mange på konferansen etterlyste nye regler og nye merkeordninger, synes det å være en gjengs oppfatning at det allerede finnes mye godt regelverk i EU. Problemet er bare at medlemslandene ikke implementerer lovene og heller ikke følger opp etterpå. Innenfor EU/ EØS fremstår avfallsområdet som det fagfeltet der man er dårligst til å implementere vedtatte

direktiver. På denne bakgrunn lanserte MEP Jill Evans planene for et Europeisk "implementeringskontor" ("Agency") for avfallsområdet. Parlamentsmedlemmet fremholdt at dette ville gi betydelige miljøgevinster og samtidig være bra for konkurransen i markedet. Hun viste blant annet til en ny stor undersøkelse som dokumenterer at hele 19 % av all avfallstransport ut av Europa er ulovlig! Kanskje kan et slikt kontor få orden i sysakene? På den annen side har Barroso egentlig satt en stopper for slike nye "kontorer" og flere med han er litt allergiske for stadig nye slike byråkratier. Likevel synes det som om Evans har bred støtte i sitt arbeid med å få mer orden i lekegrinden.

Angår alle

Debatten på konferansen angår oss i Norge. Det er på slike konferanser meninger brytes og nye rammebetingelser utvikles, ikke bare for emballasje, men for alle produkter og materialer. Det aktuelle nye avfallsdirektivet omfatter jo alle produkter og samtlige materialer. I salen satt derfor representanter fra alle materialslagene, men det var likevel plast som dominerte som tema i innleggene. Plast som materiale er på hugget og andre materialer føler seg nok litt truet. Alle passer godt på sine interesser. Slik er det i lekegrinden i Brussel.

Peter Sundt
08.04.10